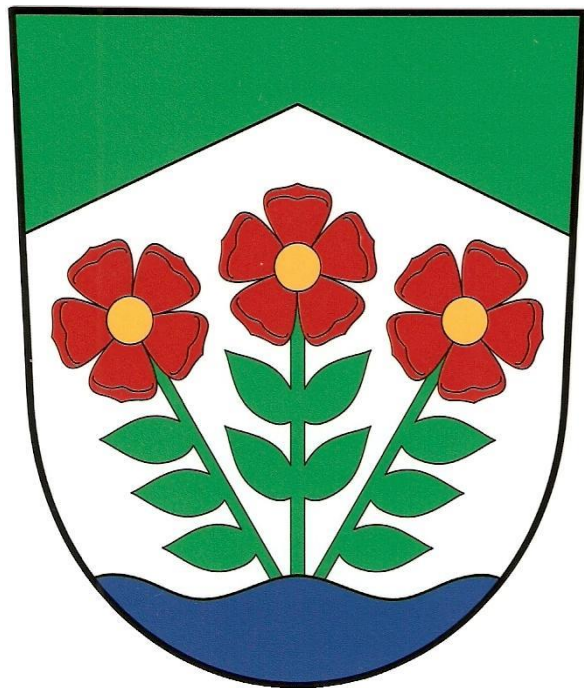

Kytínský

ZPRAVODAJ

2/2018

Kytínský zpravodaj, vychází 2x ročně

vydává Obecní úřad Kytín čp. 65, IČO: 00640794

Příspěvky včetně inzerce jsou přijímány na adrese zpravodaj@kytin.eu.

Uzávěrka příštího čísla je 31. 1. 2019. Elektronické vydání Zpravodaje je k dispozici na webu obce www.kytin.eu v sekci: Život v obci/Ostatní informace pro spoluobčany.

Nevyžádané příspěvky se přijímají v rozsahu max. 2200 znaků včetně mezer a 1 fotografie (min 300 dpi). Otištění příspěvků se řídí platným Tiskovým zákonem a Pravidly pro přijímání příspěvků, odsouhlasenými na Zasedání zastupitelstva dne 7. 2. 2018. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané příspěvky se nevracejí. Za obsah textů odpovídají autoři.

Redakce: Jakub Hučín, Dagmar Čechová

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 23120

NEPRODEJNÉ

Pro vnitřní potřebu obce Kytín

Číslo 2/2018 je v pořadí 19. číslem Kytínského zpravodaje

Toto číslo vychází 30. 9. 2018

Pravidla pro přijímání příspěvků do Kytínského zpravodaje:

- Pravidla pro otištění příspěvku se vždy řídí aktuálně platným Tiskovým zákonem (aktuálně Zákon č. 46/2000).
- Zákonný nárok na otištění svého příspěvku má pouze člen zastupitelstva. Redakce však vítá názory a podněty i od ostatních občanů, a to na adrese zpravodaj@kytin.eu, případně ve fyzické podobě na adrese obecního úřadu. Termín pro odevzdání příspěvku do nejbližšího čísla Zpravodaje je vždy do 31. ledna, resp. do 31. srpna.
- Nevyžádané příspěvky budou vždy redakčně posouzeny a o jejich uveřejnění rozhoduje redakce.
- Nevyžádané příspěvky se přijímají v maximálním rozsahu 2200 znaků včetně mezer + případně 1 fotografie v tiskové kvalitě (min 300 dpi). Příspěvek musí být podepsán plným jménem autora. Tento limit platí pro každý takový příspěvek jednotlivě. O případném otištění více příspěvků od stejného autora rozhoduje redakce.
- U vyžádaných příspěvků (tedy takových, kde redakce o příspěvek autora požádá), bude vždy délka a podoba příspěvku individuálně dohodnuta.
- Redakce může publikované příspěvky upravovat a krátit. Plná původní verze příspěvku může být dle rozhodnutí redakce publikována na webu www.kytin.eu. Redakce může dle aktuální kapacity vydání individuálně rozhodnout o uveřejnění nekrácené či delší verze příspěvku.

Obsah:

Úvodem.....	2
Co by chtěl čtenářům sdělit starosta.....	3
Z dalekých zemí...na Chouzavou (rozhovor s dvěma chouzavskými obyvatelkami - Nadimou El-Khalafawi a Heather Crowther).....	4
<i>Ze života obce -</i> Fotoreport z letošního dřevosochání (Dagmar Čechová, Markéta Bořová).....	10
Ohlédnutí za kytínským kulturním létem (Dagmar Čechová).....	12
Komunální volby 2018 v Kytíně (Jakub Hučín).....	14
Informační servis zpravodaje.....	22
Slovo zastupitele – Jana Vacířová.....	23
Podzimní recepty našich hospodyněk (z receptů paní Vojtové).....	24
Z kytínské kroniky – rok 1948 v Kytíně.....	25

Úvodem

Přiznám se, že když se přiblíží jakékoli volby, vždycky mě sevře taková zvláštní úzkost. A to i tehdy, když žádný volební průšvih zrovna nehrozí. Asi proto, že si vždy znovu uvědomím křehkost a nesamozřejmost toho, že si můžeme vládnout sami. Zároveň si uvědomuji, jak je těžké se bránit manipulaci a zneužívání moci, které pořád stojí za dveřmi a vetře se okamžitě, když je k tomu příležitost. A bojím se, když vidím, jak jsou ti, kteří se pro druhé angažují, vyčerpaní, když mluví o tom, že už chtějí své veřejné angažování pro druhé pověsit na hřebík. Kdo přijde po nich? Najde se někdo další poctivý, kdo ponese službu pro veřejné dobro dál, anebo se na uvolněné místo prodere ten, kdo si z veřejné služby udělá jen službu sám pro sebe a pro svůj prospěch? Pořád mi v uších zní varování moudrého řeckého myslitele Platóna: „Nakonec vám budou vládnout ti nejneschopnější z vás. To je trestem za neochotu podílet se na politice...“ Snad jsou to příliš černé myšlenky. Naštěstí se pak podívám i na to, co dobrého a hodnotného se podařilo vytvořit. To už není možné si nechat vzít.

Snad laskavý čtenář promine na úvod tohoto čísla tyto trochu filozofické úvahy. Volby jsou vážná věc, tak možná proto. A když už jsem to nakouzl... V tomto čísle se setkáte s těmi, kteří nabízejí svůj čas a své síly pro činnost v samosprávě. Najdete zde kandidáty do komunálních voleb, abyste si mohli vybrat, komu z nich dáte svůj hlas.

Ale máme tady i ohlédnutí za letošním kytínským létem a možná i trochu jako doplnění minulého čísla pohled na život v našem kraji očima dvou žen z opačného konce světa, které tady našly svůj domov.

Přejeme Vám příjemné čtení a moudrost při výběru zástupců v kytínském zastupitelstvu.

Za realizační tým Kytínského zpravodaje Jakub Hučín

Co by chtěl čtenářům sdělit starosta

Vážení spoluobčané, přátelé a kamarádi,

Rád bych s Vaším dovolením zbilancoval uplynulé čtyři roky, utekly jak voda a já si myslím, že jsme společně s celým zastupitelstvem, kterému bych tímto chtěl velmi poděkovat za vynikající spolupráci a veškerou práci, kterou vykonali pro nás

pro všechny, udělali pro Kytín řadu věcí. Věřte mi, že ani na naší vesnici, která zvenčí vypadá bezproblémově, to není práce nijak lehká. To si myslím, že někteří zastupitelé poznali, jak se říká, na vlastní kůži, ale já za sebe mohu říci, že jsme byli super tým, který se nebál přijmout svoji zodpovědnost a splnit očekávání našich voličů. Ano, netvrdím, že se naše práce a rozhodnutí líbila všem, což jste všichni zaregistrovali v minulém čísle zpravodaje, ale myslím si, že neexistuje žádná vesnice či město, kde by se dařilo vše k spokojenosti všech obyvatel. Takže i takovéto věci do života obce patří a je to zcela v pořádku. Jak se nám naše práce dařila, posuďte sami a máte k tomu příležitost v nadcházejících komunálních volbách. Nám všem přeji, abychom si zvolili takové zastupitele, kteří budou pokračovat v rozdělané práci a držet směr, kterým se naše společná obec ubírá, je to jen a jen na Vás a žádná zdůvodnění, že se s tím či jiným nic stejně neudělá a nemá cenu jít k volbám, situaci naší obce do budoucna neřeší. Jděte, prosím, k volbám a přijměte svou odpovědnost za společné rozhodnutí k dění a životu naší obce do dalších čtyř let a samozřejmě dejte hlas tomu, kdo se těší Vaší důvěře, děkuji Vám za to.

Nemohu zapomenout poděkovat svým místostarostům, kteří odvedli obrovský kus práce a obětovali spoustu volného času pro život naší obce, ale i nás všech, předsedové výborů a jejich členové také odvedli kus poctivé práce a samozřejmě i celý zastupitelský tým, je to práce, která není navenek vidět, ale je pro chod obce velmi důležitá.

Na poli kulturních a volnočasových aktivit pomohla spousta spolků, občanů a dobrovolníků a to nejenom kytínských, bez kterých bychom akce,

které zde pořádáme, nemohli sami v žádném případě zvládnout. I jim patří obrovský dík, jsem velmi rád za společnou spolupráci a děkuji Vám všem za ni.

Na závěr přeji nám všem krásný podzim, dostatek deště, aby se doplnila hladina spodních vod, hodně zdraví a ať se všem daří. A také dobrou volbu nového zastupitelstva, je to opravdu pro náš společný život velmi důležité. Jaké si to uděláme, takové to budeme mít a když do toho každý ještě trochu dáme, můžeme to vylepšit.

Váš dosluhující starosta Miloslav Holý

Náš rozhovor

Z dalekých zemí... na Chouzavou

Pravděpodobně mnoho z vás netuší, že na Chouzavé žijí i dvě dámy z velmi vzdálených zemí, které zde našly svou lásku, domov a rodinu. Mám tu čest se s oběma znát, a tak mě velmi zajímá jejich názor na život v Kytíně, respektive na Chouzavé, a srovnání se zeměmi, z nichž pocházejí. Jak vidí naši obec Heather a Nadi, dvě naprosto odlišné ženy, které zde dnes žijí se svými českými chouzavskými manžely a dětmi?

Nadima El-Khalafawi je Kanadanka – pochází z Vancouverského ostrova, městečka Parksville (cca 12,5 tis. obyvatel). Trvalé bydliště má ale už cca 8 let na Chouzavé. Poměrně špatně tady snáší zimní období. „*Je tu moc dlouho tma a zima. Vancouverský ostrov omývají teplé havajské proudy, takže v zimě je tam v noci maximálně 0°C a přes den 5 až 10°C. Jsme zvyklí na sníh, ale ten leží pouze na horách. Když chceme lyžovat, zajedeme si tam.*“

V Čechách žije už 17 let, z toho prvních devět v Praze. Co se jí na životě u nás nejvíc líbí, je fakt, že může nechat syna Dominika klidně

běhat venku s dětmi, beze strachu, že se mu něco stane. „Jsou tu milí, přátelští sousedé, co se pravidelně schází“, naráží na partu, která se několikrát týdně setkává na Chouzavé u obnovené studánky. „A je tu dobré pivo,“ dodává se smíchem.

Nadi pracuje jako učitelka a v tom shledává jeden z obrovských rozdílů oproti Kanadě. „Život je tady mnohem jednodušší. Kanada je svázána pravidly a zákony, nic se tam nesmí. Tam bych učit nechtěla. Tady je spousta milých dětí, které mohu obejmout, kdykoli cítím potřebu. V Kanadě by mě za to rodiče dali k soudu.“ Lidé v Kanadě žijí podle Nadi příliš materiálně a komerčně. „Honí se za penězi. Mají dobré práce, ale všude je spousta obchodů a fast foodů a oni nakupují a tloustnou.“ Trochu se obává, že na nás se podobný životní styl začíná podepisovat také. Když se sem přistěhovala, obezita podle ní nebyla takovým problémem, jako se jí zdá dnes.

Co jí u nás nejvíc chybí, je příroda. Ne, že bychom jí měli málo, ale je jiná. „Byla jsem zvyklá z okna vidět na oceán. Kouknete z okna a tam velryba. Vyjdete na ulici a místo davů lidí tam potkáte medvěda. Všude spousta vysokých stromů a hor.“ Na druhou stranu ale přiznává, že máme naprosto skvělý systém lesních cest, který lidé hojně využívají k procházkám, projížďkám na kole a podobně. „V Kanadě jsou lidé stále v práci nebo doma. Když sem přijeli moji rodiče, byli v šoku z toho, kolik času tady lidé tráví venku. Maminky s kočárky, lidé na kolech nebo na procházce. To Kanadani neznají.“ Stejně tak tam lidé běžně nesbírají v lesích houby, přestože tam rostou. „Na to se specializuje pouze pár lidí. Tato tady v Čechách je to něco jako národní sport a správný houbař neprozradí, kde je našel, je to velké tajemství,“ dodává Nadi se smíchem.

A jaké další rozdíly mezi životem u nás a v Kanadě vidí? Snad s ohledem na své povolání zmiňuje hlavně rozdíly ve školském systému. „Mám pocit, že tady jsou učitelé stále příliš striktní a učí podle starých zažitých modelů, nemoderně. Žáci jsou nuceni především si látku pamatovat, nikoli o ní přemýšlet.“ Naštěstí i v tomto vnímá jistý posun k lepšímu. Oproti Čechám ale nejen v Kanadě, ale ze zkušenosti Nadi také například v USA či Anglii děti nemívají po škole tolik kroužků. „Český školní den je poměrně krátký. Zatímco tady děti běžně končí před druhou hodinou, tam běžně mívají vyučování každý den až do půl čtvrté. Součástí výuky ale jsou i kreativní předměty, jako divadlo či hudba, takže si to malé děti vyzkouší všechny a mají tak šanci zjistit, pro co mají vloh. V tomto se mi

jejich systém zdá lepší.“ Podobný systém je pak i na středních školách, které se od sebe neliší svým zaměřením jako u nás. Nemají gymnázia, ekonomky či průmyslové školy. „Všechny SŠ jsou si rovnocenné. Součástí výuky ale jsou různě zaměřené kurzy, takže dítě ze střední školy vyjde se zkušenostmi například se psaním na stroji, automechanikou či elektrikařinou. Bud' jim to stačí, nebo jdou na vysokou.“

Obvyklé ale je odstěhovat se za univerzitou hodně daleko. „Vysokoškolské vzdělání se u nás platí a lidé si na to běžně berou hypotéku.“ Domů už se studenti nevrací, vylétají z hnízda hodně mladí. „Kdyby kluk v 18 letech žil stále doma, bylo by to považováno za vtip. Bylo by to divné,“ připouští Nadi. Náš systém, kdy i širší rodina drží pohromadě, se jí ale líbí. „Tady je obecně rodina chápána v širším smyslu. V Kanadě je rodina máma, táta a jedno až dvě děti. Moji další nejbližší příbuzní žijí třeba tři tisíce kilometrů daleko. Tady na Chouzavé spolu třeba bratranec se sestřenicí žijí jako sousedi. To neznám. Nebo aby babička a děda žili v jednom domku s dětmi. V Kanadě žijí v domě seniorů, ne pohromadě.“

Rozdíl vnímá i u českých mužů. Stále jich podle ní mnoho žije v systému rozdělení ženských a mužských prací, podobně jako v 50. letech minulého století. „Mnoho mužů nevaří a neuklízí. I když je ženě špatně, musí vstát a jít udělat večeři. Ve Vancouveru je to už dlouho všechno 50:50, manželé fungují jako partneři.“ I zde vidí jistý pokrok a změny k lepšímu, ale stále „stará škola“ je podle ní na českých mužích příliš vidět.

Zeptala jsem se i na jejich komunální volby a volební systém. Nadi z Kanady odjela jako velmi mladá učit do Vietnamu, takže se jí místní politika nestihla tolik dotknout. Nicméně si vybavuje, že lidé u nich volí přímo osobnost – člověka, kterého si přejí za starostu. „Ale co vím jistě, je, že Kanada má nejhezčího premiéra na světě,“ připomíná Nadi Justina Trudeau a vzápětí si postěžuje na přílišnou byrokracii na našich úřadech. „Než vyřídíte jednu věc, musíte vyplnit tolik papírů, že mi to připomíná systém ve Vietnamu.“

Ačkoli v některých srovnáních se může zdát Česká republika za ostatními zeměmi, v nichž Nadi žila, je tu šťastná. „Když jsem přijela, nepřipadal mi Kytín nijak atraktivní. Ted' je krásný – máme tu krásné hřiště, dřevěné sochy, spoustu akcí... Lidé v Kytíně dělají opravdu velký pokrok a skvělou práci!“

Heather Crowther pochází z Jihoafrické republiky (JAR), konkrétně z Johannesburgu, jednoho z nelidnatějších měst jižní Afriky. Složení obyvatel je zde velmi pestré – většinově zde žijí jak běloši (hodně přistěhovalců sem přišlo v 18. a 19. století zejména z Anglie a Holandska v honbě za těžbou zlata) a afričtí černoši, tak Indové (zejména díky obchodu s kořením) a Čiňani. Mluví se zde celkem jedenácti jazyky – kromě angličtiny a jazyka Africaans, který výrazně připomíná holandštinu, se zde používá dalších 9 afrických řečí. Heather je tedy zvyklá také na různou lidskou mentalitu. „Zatímco Anglie dodržuje spoustu oficiálních pravidel,

Afričani jsou spokojeni s různými řešeními a v ničem nevidí problém. V Africe jsou lidé otevření, přátelští a milí, v Čechách je stále patrný vliv komunismu, kdy bylo správné nic nevidět, neříkat a nedělat. Žít si ve své bublině.“ Sama má tu zkušenost, že to chvíli trvá, než se do takové bubliny k někomu dostanete. „Jakmile ale už jste jednou tam, jsou ti lidé stejně otevření a přátelští.“

Devět let strávila v Londýně, pak rok v Praze a nyní již osm let žije na Chouzavé. „Mám ráda velká města, ale Prahu jsem si nezamilovala. Bydlela jsem na náměstí I. P. Pavlova, všude neustále jezdila spousta aut,

nemohli jsme ani otevírat okna kvůli smogu a zápachu z ulice.“ To Chouzavá pro ni od začátku představovala úplně jiný svět. „Když jsme se sem s Danem (manžel, pozn. red.) byli podívat, dceři byl zhruba rok a venku byla zima, všude spousta sněhu. Byla to nádhera. Cestou zpět jsem v autě Danovi řekla: ‚To je ono. Tady budeme bydlet.‘ Ta příroda tady je úžasná. Všude spousta stromů, na zahradě se mi procházel jelen...“

První tři roky přesto strávila převážně na své zahradě, neuměla česky a bála se i rozhovoru s prodavačkou při nákupu. Pak se naskytly první příležitosti k seznámení – malovala na Dobříši školku a začala tam učit angličtinu. Tím pravým zlomem pro ni však bylo seznámení s Nadi. Až pak se začala učit mluvit česky. „Největší změna přišla s obnovením studánky na Chouzavé. Začala jsem chodit mezi ty milé lidi a mluvit s nimi.“

Ačkoli v Kytíně moc lidí nezná, nedá na něj dopustit. „Je moc krásný. Když jsem sem přišla, přišlo mi, že Kytín, Mníšek nebo Chouzavá, je totéž, nic zvláštního. Časem se ale Kytín hodně změnil. Ted' je tam hřiště, sochy... Je vidět, že Kytín do změn investuje hodně času a energie, a funguje to.“

Adresou trvalého bydliště spadá pod voznickou část Chouzavé a na Voznicích pár lidí, včetně starosty, zná. „Ti lidé jsou tam přátelští, milí a šťastní.“

Otázka na volby a připomínka jihoafrické politiky vhání Heather do tváře stín. „V Johannesburgu lidi volí stranu, nikoli konkrétní osobnost. Zástupci vítězné strany pak starostu zvolí ze svého středu. Nicméně politika v JAR je velmi špatná,“ připouští. Do roku 1994 zde vládl apartheid – tedy silná segregace černých a bílých. S příchodem Nelsona Mandely zemi svítlo na lepší časy a několik nejbližších let skutečně vzkvétala a všem lidem se zde žilo dobře. Bohužel o pár let později původně potlačovaní černí zjistili, že zázrak se sám o sobě nestane a jejich životy se o mnoho nezměnily. To bohužel vedlo k obrovskému nárůstu kriminality. „Přepadávání aut je tam na běžném denním pořádku. Zastavíte na červenou a on čeká na rohu u semaforu s kamenem v ruce, který po vás okamžitě mrští. Mně samé se to stalo dvakrát, moji rodiče byli ve svém autě dokonce postřeleni. Nenecháváte otevřená okna ani nic ležet na sedačce a stejně máte permanentní strach.“ Děje se to tam tak často, že už je to považováno za běžné a ani média o tom neinformují.

„Tady se žije mnohem bezpečněji. Tam by se lidé nikdy nemohli takhle setkávat jako tady. Lidé v Johannesburgu žijí za vysokými a elektrickými ploty, nechodí po ulici. Mají kvalitní životy, dobré práce, ale žijí

Náš rozhovor

izolovaně. Sousedství tam sice existuje, ale pouze v oddělených částech, obehnaných zdmi a s ostrahou a přístupem pouze na kartu rezidenta,“ smutně podotkne Heather.

„Svoboda, to je to, co tady vnímám jako největší rozdíl,“ zdůrazňuje a připouští, že i přes protesty manžela první roky necítila ani potřebu zamykat dům, když odjížděla. „V Johannesburgu je běžné, že vás vykradou, když spíte. Lidé si na noc přivazují jednotlivé kusy nábytku řetězem k sobě, aby je ráno našli na svém místě.“ Mnoho mladých lidí ve věku 18 až 20 let totiž sklouzává k trestné činnosti jako způsobu, jak přijít k rychlým penězům, a policie s tím nic nedělá. „Je to na starších generacích, které se snaží zasáhnout samy a mladým vysvětlit, že takhle tedy ne.“

Život v našem kraji se jí líbí. „Kytín je krásný. Pivovar je skvělý, v hospodě si můžete zahrát šipky, ten rybník má velmi pozitivní energii. Jsem umělec, takže vnímám i ty věci jako vodníka či betonová křesla, a líbí se mi to. Těším se, až pro Kytínáky uspořádám ochutnávku jihoafrických a kanadských vín, nebo burčáku,“ říká Heather, která mimo jiné právě dováží vína a zároveň jako rozhodčí posuzuje jejich kvalitu. „Nejlepší na životě na Chouzavě je to scházení u studánky. Myslím, že dokud se místní scházeli U Šerifa, byla to celkem uzavřená stabilní skupina, ale sem teď přichází i mladí a noví lidé. Studánka přivádí lidi k sobě, a to je dobře.“

Kromě úžasného procvičení angličtiny je každé setkání s Nadi či Heather nesmírně příjemně stráveným časem, obohacujícím o nová poznání, a ubezpečujícím, že Kytín a Chouzavá jsou skutečně krásnými místy k životu. Máme nesmírné štěstí, že tu můžeme žít ;-)

Dagmar Čechová, foto autorka a Nadima

Ze života obce

Fotoreport z letošního dřevosochání

Tradici řezbářských sympozií letos převzala obec Klíneček. Na Farmě se tak na přelomu července a srpna opět zrodily krásné dřevěné sochy pod rukama sochařů, jež téměř všechny vidáme každoročně, či známe alespoň z některého z předchozích ročníků: Jiří Lain, Pavel Vítek, Miloslav Jiran, Milan Bezaniuk a Jiří Němec. Nováčkem v sestavě pak byl Josef Šporgy.

Na jejich díla si názor učiňte sami ;-). Zde je přehled letošních uměleckých výtvorů:

Keltská harfa, autor: Jiří Lain
- socha již zdobí nové hřiště u nás v Kytíně

Stůl, autor: Jiří Němec
- praktická socha pro obec Voznice dělá radost Studánkářům na Chouzavě

Čapková lavička, autor: Josef Šporgy
- zůstala u pořadatelů na Klíněci

Sova, autor: Miloslav Jiran
- odjela do Líšnice

Zvonkohra "Brdo", autor: Pavel Vitek
- zdobí Bratřínov

Vodnice / Jezerní víla, autor: Milan Bezaniuk
- bude dělat radost v Nové Vsi pod Pleší

A nám opět nezbývá, než se těšit na další krásné sochy z příštích ročníků.

autor: Dagmar Čechová
foto: Markéta Bořová

Ohlédnutí za kytínským kulturním létem

Stejně jako v minulých letech i letos se měli občané i návštěvníci Kytína kdy veselít a na co koukat. Program letních akcí byl opět nejen pestrý, ale také velmi hodnotný, co se týče osobností, které se ho zúčastnily. Koho jsme mohli vidět?

Kytínský kulturní týden zahájily v sobotu 18. srpna oslavy 50 let registrovaného oddílu kopané v Kytíně. Konaly se na fotbalovém hřišti a k vidění bylo nejprve exhibiční utkání SK Kytín versus Československý lev, za něž kopou slavné osobnosti. Mohli jste tak kromě našich borců vidět hrát třeba hokejistu Martina Procházku nebo herce Miroslava Šimůnka. Po utkání, které skončilo nerozhodně 2:2, na herní plochu nastoupil fenomenální dřevorubec Martin Komárek, mistr a několikanásobný vicemistr světa a čtyřnásobný mistr Evropy, držitel několika rekordů zapsaných v Guinessově knize. Předvedl své neuvěřitelné kousky z Timbersports a jako bonus nám motorovou pilou na památku vyřezal dřevěnou květinu.

Otěže neuvěřitelných výkonů a atraktivní podívané pak převzal Miroslav Lisý, jedenáctinásobný mistr ČR v trialu. Na své trialové motorce předváděl neuvěřitelné kousky a divákům i figurantovi chvílemi jistě tuhla krev v žilách ;-). Lisák však chybu neudělal a vysloužil si právem obrovský potlesk stovek přihlížejících.

Kdo vydržel až do večera, skvěle se pobavil u vystoupení kapely Rampa. Program kulturního týdne pokračoval filmovými projekcemi u hřbitova, kde byly letos k vidění skvělé nové české filmy. O parádním výběru svědčila i divácká návštěvnost, kdy

prostor mezi restaurací a potokem v některých dnech obrazně řečeno praskal ve švech, a to nejen místními, ale i návštěvníky z jiných obcí. Koncem pracovního týdne dorazily kolotoče, a děti se tak po roce znovu mohly povozit či si vystřelit něco pěkného na střelnici. V pátek jim k tomu fenomenálně zazpívala Jitka Vrbová, doprovázená neméně skvělým

partnerem na kytaru. První dáma country opět prokázala, že své hlasové kvality přes přibývajících léta ani v nejmenším neztrácí.

V sobotu se na návěs sjely okolní hasičské sbory, aby se utkaly v každoroční soutěži koňských stříkaček, které letos byly ozvláštněny speciální disciplínou – zorbingovou koulí, poháněnou proudem vody z koňky. Bavit se nejen jedinec, který

se koulí přes rybník musel přepravit, ale i davy přihlížejících diváků. Ty pak rozparádil svým temperamentním vystoupením tým bubeníků Tam Tam Batucada a odpoledne závěrečného dne pak svým zpěvem obohatily hned dvě hudební skupiny. Balzám dostal svého názvu a příjemně pohladil na duši, večerní vystoupení kapely April pak zvedlo diváky i na taneční parket. Hudební produkci stejně jako celému programu týdne nechybělo vůbec nic a nám nezbyvá, než se opět těšit na příští rok, co nového starosta se svým týmem připraví. Je ještě vůbec kam zvedat laťku?

Dagmar Čechová, foto Václav Příbyl, Jana Sikorová

Komunální volby 2018 v Kytíně

Termín voleb do kytínského obecního zastupitelstva se nezadržitelně blíží. Ty letošní jsou vypsány na 5. – 6. 10., volební místnosti se otevírají v pátek 5. 10. ve 14 hodin a budou otevřené až do 22 hodin, v sobotu 6. 10. se otevírají v 8 hodin ráno a volby končí ve 14 hodin odpoledne. Volíme opět jako obvykle na obecním úřadě. Protože je volební systém v komunálních volbách složitější, uvádíme zde několik možností, jak volit, abyste si zvolili skutečně ty zastupitele, které si zvolit chcete. A abyste kandidáty do voleb poznali, představíme vám také obě kandidátky. Ale nejprve pár slov k volebnímu systému.

- 1) V těchto volbách je možné zaškrtnout volenou stranu, nebo zakřížkovat přímo kandidáty, kterým chcete dát svůj hlas, anebo je možná kombinace obojího.
- 2) Maximální počet zvolených kandidátů v naší obci je 9. Pokud byste zakřížkovali více než 9 kandidátů na hlasovacím lístku, bude hlas neplatný. Je samozřejmě možné zakřížkovat i méně než 9 kandidátů.
- 3) Volič může zaškrtnout přímo stranu (velký křížek u jejího názvu). V tom případě jde všech 9 hlasů této celé kandidátce.
- 4) Volič může zakřížkovat 9 kandidátů (malý křížek u jména), přitom je může libovolně nakombinovat z obou kandidátek. Proto jsou všechny kandidátky (v případě Kytína 2 kandidátky) na jediném hlasovacím lístku. Přitom ale musí dodržet maximální počet 9 zakřížkovaných kandidátů
- 6) Volič může zakřížkovat stranu a k tomu zakřížkovat i konkrétní kandidáty na druhé kandidátce. V takovém případě získají hlas zakřížkovaní kandidáti a do počtu 9 se dopočítávají také kandidáti z volené strany v pořadí, ve kterém jsou na kandidátce umístěni. Např. zakřížkují stranu a ještě 3 kandidáty z druhé kandidátky. Hlas získají 3 zakřížkovaní konkrétní kandidáti a také prvních 6 kandidátů z volené strany v pořadí, v jakém jsou uvedeni na kandidátce. Pokud volič zakřížkuje stranu a zároveň u té samé kandidátky zakřížkuje přímo jednotlivé kandidáty, k těmto preferenčním hlasům se při sčítání nepřihlíží.

Kandidátka č. 1: Nezávislí kandidáti SDRUŽENÍ HASIČŮ

Vážení občané Kytína, milí voliči,

rok se s rokem sešel a první říjnový víkend budete mít znovu možnost zvolit si své zástupce, kteří budou zastupovat váš zájem na obecním úřadě v Kytíně následující čtyři roky. Nezávislí kandidáti SDRUŽENÍ HASIČŮ se tak jako minulá volební období i v letošních komunálních volbách budou ucházet o vaše hlasy.

Věříme, že naše práce za právě končící období je za námi vidět, přesto nám dovoluňte alespoň v několika bodech připomenout, jak jsme naplnili své předvolební sliby a představený program.

Slibovali jsme především soustavnou práci pro rozvoj obce a zlepšování podmínek pro spokojený život v Kytíně, s důrazem na zájmy občanů, šťastný život dětí a společné prožívání každodenního života v obci napříč generacemi. Dále jsme se zavázali budovat čistou, klidnou a upravenou obec, dbát na zlepšování komunikace s občany Kytína (nové www stránky, SMS a e-mailové zprávy), zvýšení zájmu obyvatel o trvalé bydliště v naší obci, spolupráci s okolními obcemi, založení „Zastupitelstva mladých“, zkulturnění prostředí u kontejnerů na tříděný odpad a podporu třídění biologického odpadu, stejně jako zkvalitnění péče o veškerou obecní zeleň (včetně nákupu vhodné techniky). Dále jsme slibovali aktivní podporu místním spolkům (hasiči, fotbalisté, veteránisté, myslivci i případné další

spolky), jednotce dobrovolných hasičů, sportovnímu dění v obci a výchově mládeže, aktivit ve prospěch života seniorů a spolupráce generací, a v neposlední řadě optimalizaci možností sportovního vyžití občanů Kytína. Posuďte sami, nakolik se nám to podařilo. Dovolujeme si připomenout pár stěžejních bodů, které se nám podařilo realizovat:

- úprava návsi a důstojného prostoru u pomníku
- pravidelná údržba obecní zeleně a čistoty na našich komunikacích
- pořízení nejen vhodné techniky na udržování zeleně, ale i nového hasičského vozu
- nové www stránky obce, včetně systému informování přihlášených občanů prostřednictvím SMS či e-mailů
- oprava obecních komunikací, zbudování části chodníku a osvětlení obce, obnovení polních cest, zbudování alejí
- realizace projektu a konečně i spuštění prací na zbudování volnočasového areálu s relaxačně-sportovním vyžitím napříč všemi generacemi
- podpora veškerých akcí, pořádaných spolky s činností na území Kytína, včetně založení Malých hasičů
- aktivní spolupráce s ostatními obcemi na kulturních či sportovních akcích
- rozšíření hřbitova
- zlepšení komunikace a aktivní spolupráce s DD Kytín
- zajištění autobusového spoje pro seniory za účelem nákupu a pro děti z Chouzavé na cestu ze školy
- vyrovnané hospodaření včetně bezproblémových auditů, inventur a zjištění Kontrolního výboru

Co se nám bohužel dosud vyřešit nepodařilo, a jsme si toho vědomi, je rozšíření parkovacích ploch v obci. Na tomto bodě jsme připraveni dále pracovat, dostaneme-li znovu vaši důvěru.

Pro další volební období (2018 - 2022) můžeme s čistým svědomím slíbit, že jsme připraveni:

- pokračovat ve všech výše uvedených preferencích vedoucích ke spokojenému společnému životu všech občanů Kytína, a to v jejich nejlepším zájmu, jako doposud, zejména pak v otázce čistoty obce, péče o zeleň, podporu místních spolků a kulturního, společenského a sportovního života občanů
- hledat řešení pro rozšíření možností parkování a disciplínu dopravy na území obce
- pokračovat v budování volnočasového areálu pode vsí s přihlédnutím k potřebám všech generací, od dětí po seniory a

nastavit i pravidla jeho užívání tak, aby sloužil občanům co nejlépe a zároveň svým využíváním neobtěžoval bezprostřední okolí

- pokračovat v pracích, vedoucích k bezpečnému pohybu osob v obci, a to jak pěších, tak cyklistů i motoristů
- klást důraz na úspěšné řešení předškolní a školní výchovy kytínských dětí
- začít řešit potřebnou rekonstrukci části budovy Obecního úřadu (střecha, skladové prostory)
- revitalizace a vyčištění požárních nádrží (rybníků)
- zapojování mládeže do obecních aktivit a jejich výchova k péči o obec

Jako v minulých obdobích, i v tomto jsou všichni naši kandidáti politicky nezávislí a naším společným zájmem je pouze zájem obce a jejích občanů. Nejsem ke svým krokům tlačeni žádnými stranickými pokyny, rozhodujeme se pouze na základě vlastního svědomí, vašich přání a obecného zájmu veřejnosti, tedy vás.

Víme, že žádným rozhodnutím ani krokem se nezavděláme všem, ale za všech okolností se snažíme, aby naše činy vedly ke zlepšení kvality života a spokojenosti většiny obyvatel Kytína.

Předem děkujeme za váš projev důvěry v nadcházejících komunálních volbách. Každého hlasu v náš prospěch si hluboce vážíme a je pro nás zároveň velkým závazkem. Vy už však ze zkušenosti víte, že co slíbíme, to se také ze všech sil skutečně snažíme splnit, ač to není vždy jednoduché. Zájem většiny a kvalita života v Kytíně je nám však nade vše.

„Jaké si to uděláme, takové to budeme mít!“

Kandidátka č. 2: Nezávislí kandidáti s podporou hnutí Starostové a nezávislí

Rádi bychom vám představili kandidátku nezávislých kandidátů s podporou hnutí Starostové a nezávislí. Jako sdružení nezávislých kandidátů nemáme jeden společný program, každý kandiduje sám za sebe. Některé z našich kandidátů znáte, některé ne. Požádali jsme proto každého z nich, aby se krátce představil kytínským voličům, jak sám uzná za vhodné. Na vás pak už je, abyste si zvolili ty, kteří vás osloví.

Bedřich Gregorini

Narodil jsem se v prosinci 1939. Po absolvování průmyslové školy jsem pracoval jako projektant, v roce 1959 jsem přešel k divadlu. V roce 1964 jsem nastoupil do Národního divadla, kde jsem pracoval až do důchodu. Před devíti lety jsme rekonstruovali roubenku v Kytíně a já jsem se do Kytína přestěhoval k trvalému pobytu. Své aktivity věnuji převážně amatérské muzice a divadlu. Hraji v kostele, s kamarády v místní restauraci, v domově důchodců a všude tam, kde nás rádi poslouchají.

Alice Slepíčková

V Kytíně bydlím téměř čtrnáct let, ale hlášena tu jsem už deset let. Celou dobu se tady v Kytíně věnuji práci s dětmi. Nejdříve jsem se věnovala dětem pod Sokolem Kytín, v současnosti jsem také jedna z lektorek miniskoličky Kytíňáček. Takže můj život se zatím točí jen kolem dětiček a doufám, že to tak i nějakou dobu ještě zůstane.

Jaroslav Šlégr

Je mi 49 let a pocházím z Kytína, pracuji jako strojní inženýr. Od roku 2001 jsem vypomáhal jako počítačový správce obecního úřadu a od roku 2002 jsem místostarostou Kytína. V této funkci jsem se zaměřoval zejména na obnovu technické infrastruktury v obci (obnova komunikací, výstavba chodníků, obnova a rozšíření veřejného osvětlení, zajištění likvidace odpadů apod.) a řešení majetkoprávních záležitostí obce (vodohospodářský majetek, komunikace). V této práci jsem připraven pomáhat i nadále.

Dalibor Velebil

Do Kytína jsme se s manželkou přistěhovali teprve v roce 2012 a já tento krok vnímám a dosud vnímám jako návrat ke kořenům, do míst, kde po staletí žili a působili dědové mých dědů, kteří pocházeli z nedaleké Nové Vsi pod Pleší a ze Senešnice. Vychováváme zde dvě malé dcery, přičemž ta mladší se již do Kytína narodila. Mezi „naplaveninami tam nahoře“ rozhodně nejsme sami, kdo na Kytíně oceňuje nejen jeho malebnost, ale hlavně nezvykle velkou soudržnost Kytíňáků a bohatý společenský život obce. Mou zálibou je historie a neživá - kamenná příroda, tedy zájmy od každodenního života trochu odtaziť, přesto věřím,

že bych i já mohl přispět nikdy nekončícím potřebám péče o obec.

Alena Hájková

Jmenuji se Alena Hájková. Do Kytína jsem jezdila už jako malá holka, kdy jsem všechny prázdniny a volna trávila na chatě, která stojí mezi Mníškem a Kytínem. Tak se mi tu líbilo, že jsme v Kytíně s mým mužem v roce 2004 koupili dům. Pracovala jsem v jazykové škole v Praze, po přestěhování pak jako asistentka v základní škole v Mníšku a v současné době pracuji v jedné rodinné firmě v Mníšku. Jednou týdně docházím jako dobrovolník do Domova důchodců v Kytíně.

Tomáš Kučera

Pracuji ve společnosti HHW - Hommel Hercules Werkzeughandel CZ/SK, s.r.o. jako e-commerce specialista. V Kytíně bydlím od roku 2011, kdy jsem zde koupil rodinný dům. Jsem ženatý a mám dvě děti. Moc rádi chodíme s celou rodinou na výlety do krásné přírody v okolí Kytína. Jsem vášnivý cyklista, a tak mohu plně využít rozsáhlé okolní lesy pro své vyjížďky na kole. Jako aktivní bubeník jsem také členem místního hudebního tělesa Kytíňští kanci, které vystupuje několikrát do roka na místních slavnostních akcích.

Milena Pumerová

Je mi 37 let, v Kytíně žiji se svým manželem, synem, psem a dvěma kočkami od roku 2006. Jsem společenský tvor, a proto mě můžete pravidelně potkávat při všech akcích, které se zde pořádají. Ať už se jedná o akce pro děti (mladí hasiči, dětský den, mikulášská nadílka...), nebo pro dospělé (trhy, masopust, hasičské soutěže, divadlo...). Pokud to jen trochu jde, pokaždé ráda přidám ruku k dílu a snažím se aktivně zapojit a pomoci s organizací. Byla bych ráda, aby Kytín i nadále zůstal vstřícným a přátelským místem pro život, kde se setkávají všechny generace a společně dokáží alespoň na chvíli zapomenout na každodenní trable a starosti. Ráda bych do

budoucnosti přispěla k tomu, aby se stejně tak dobře, jako se zde žije mně, žilo i našim dětem.

Jakub Hučín

Narodil jsem se v roce 1970, v Kytíně v současné době žiji už přes čtrnáct let. Vždy mě zajímala oblast vzdělání a vzdělávání. Pracoval jsem jako učitel na gymnáziu, redaktor populárně odborného psychologického časopisu a po doplnění psychoterapeutického vzdělání pracuji už téměř čtrnáct let v oblasti psychoterapeutického poradenství a rozvoje osobnosti. V tomto volebním období jsem byl členem zastupitelstva a předsedou kontrolního výboru obce. Při práci pro obec jsem se zabýval a nadále bych se chtěl zabývat hlavně oblastí vzdělávání, kulturou a mezilidskou komunikací, mám na starosti Kytíňský zpravodaj.

Martin Šimák

Jest faktem, že i přes mé opakované jednání s vedením redakce Kytínského zpravodaje mi bylo jako kandidátovi do komunálních voleb 2018 umožněno sepsat a prezentovat „něco o sobě“ v textovém rozsahu jen do 1000 znaků. Plně přiznávám, že do takto malého rozsahu textu nejsem schopen vytvořit žádnou prezentaci mé osoby tak, aby v ní nechyběly podstatné informace a sdělení čtenářům a voličům. Jediné co mi vedením redakce Kytínského zpravodaje bylo doporučeno, je uveřejnit internetový odkaz, kde si případný zájemce o mou osobu jako kandidáta do komunálních voleb 2018 do zastupitelstva naší obce

může potřebné dohledat. Proto tedy tak činím na:

https://www.facebook.com/Martin-%C5%A0im%C3%A1k-Kyt%C3%ADn-m%C5%AFj-domov-2215478775349489/?modal=admin_todo_tour. Přitom samo současné vedení redakce Kytínského zpravodaje si v závěru minulého vydání stanovilo, že dokonce i nevyžádané příspěvky se mohou přijímat v rozsahu do 2200 znaků a u vyžádaných příspěvků rozsah textu individuálně dohodnut.

Informační servis zpravodaje

Ve spolupráci s Obcí Kytín připomínáme akce, které v Kytíně proběhnou do konce roku:

- 4. 10. od 14:00 Den seniorů v Domově Kytín
- 2. 11. od 17:30 Dušičky – lampionový průvod
- 1. 12. od 16:00 Tradiční vánoční trhy v Kytíně
- 2. 12. od 14:00 Divadelní představení pro děti
- 8. 12. od 9:30 Tradiční Mikulášská berle
od 19:00 Mikulášská zábava v pivovaru
- 9. 12. od 14:00 Cesta za svatým Mikulášem – mikulášská výprava pro děti
- 16. 12. od 16:00 Vánoční koncert v Domově Kytín
od 18:00 Vánoční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie
(pozor, u vánočního koncertu je změna termínu oproti informaci v minulém čísle Kytínského zpravodaje)

Slovo zastupitele

Dnes se vám představuje zastupitelka

Jana Vacířová

Ačkoli jsem do třiceti let žila v Praze, má rodina pochází z Kytína. Už můj pradědeček sloužil jako kytínský kostelník, po něm funkci převzal děda a po jeho smrti moje babička. Můj otec se v r. 1975 odstěhoval do Prahy, ale vždy měl v plánu se do Kytína vrátit a pro obec dál dělat to nejlepší, co mohl. Trávili jsme zde každou volnou chvíli a vždy se cítili být více Kytíňáky než Pražáky.

U hasičů jsem jako řádný člen či jeden ze členů výboru už 15 let, a tak, když jsem byla oslovena kandidovat do zastupitelstva, neváhala jsem. Podle mne, když člověk pro svou obec může něco udělat, tak by to udělat měl. Chtěla jsem svou troškou také přispět do mlýna. Být jedním z těch, kteří dělají Kytín hezčím.

Za ty čtyři roky se v Kytíně udělal kus práce. I když je to někdy těžké, je fajn, že se to nakonec povede. Těší mě poslouchat turisty a lidi z jiných obcí, jak Kytín při svých návštěvách chválí. Byla jsem ráda součástí týmu, který se na dnešní krásné tváři naší obce podílel. Mrzí mě, že někteří nám občas naše plány hatili – podle mne je v demokracii místo pro konstruktivní kritiku i smysluplnou diskuzi s oponenty, to ale neznamená, že když s něčím nesouhlasím, musím tomu bránit všemi prostředky, včetně házení klacků pod nohy.

Je fajn, že se v Kytíně stále něco děje a že se do konaných akcí zapojuje tolik lidí. Přichází jich stále víc a kromě většiny Kytíňáků také přesporní návštěvníci, kteří náš společenský a kulturní život chválí a tak trošku nám ho závidí. Mně osobně se líbí i to, jak si vzájemně umíme přijít pomoci. Ať už jde například o povodně, kdy se lidé vydají zachraňovat kostel, nebo třeba o brigádu na sázení stromků. Držíme pospolu, a ti, kteří se do Kytína nově přistěhovali, mají chuť se začlenit. Troufám si říct, že my, starousedlíci, je ochotně přijímáme.

Do dalšího volebního období jsem se rozhodla nekandidovat, protože jsem se konečně dočkala potomka, takže se chci především věnovat péči o něj. I když nebudu členem zastupitelstva, ráda přiložím ruku k dílu, bude-li něco potřeba. Kytín je hezké místo k žití – všichni bychom se měli snažit si ho zachovat a pečovat o něj.

Podzimní recepty našich hospodyněk

Z osvědčených receptů paní Vojtové.

Švestkový koláč

Na 1 menší plech
potřebujete:

1 hrnek polohrubé mouky
½ hrnku cukru moučka
½ sáčku prášku do pečiva

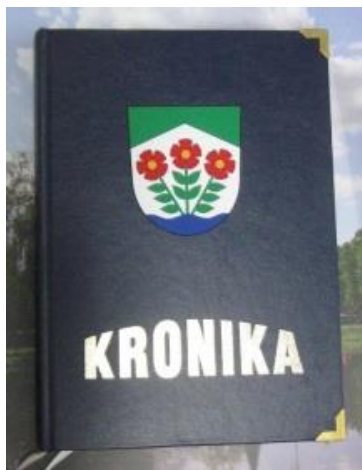
Náplň:

500 g měkkého tvarohu
150 ml zakysané smetany
200 ml mléka
½ hrnku cukru moučka
1 vanilkový pudinkový
prášek
asi 15 čerstvých švestek

Do mísy dejte mouku, cukr, prášek do pečiva a na kousky pokrájené máslo.

Rukama ingredience promněte tak, že vám vznikne drobenka. Asi tři čtvrtiny z ní rozprostřete na plech pokrytý pečícím papírem. V druhé míse vařečkou dobře promíchejte tvaroh, zakysanou smetanu, mléko, cukr, pudinkový prášek a na kousky pokrájené švestky. Náplň pokryjte základ na placku. Vše ještě posypte zbytkem drobenky a dejte péct do trouby vyhřáté na 180°C asi na 40 minut.

Z kytínských kronik

Letošním rokem nás provázejí magické osmičky, jedním z těchto roků je i rok 1948. Jaký byl v Kytíně? Co nám o něm kytínská kronika poví? Možná nám budou některé z těchto událostí blízké i v současnosti...

Dne 30. května 1948 byly v československé republice volby do ústavodárného národního shromáždění. V obci Kytíně bylo zapsáno ve voličských seznamech 121 mužů a 135 žen. Volilo 109 mužů a 127 žen, celkem 236 voličů, odevzdáno bylo 236 obálek, z toho 1 prázdná, 234 pro kandidátku č. 1 (tj. sjednocená kandidátka Národní fronty), 1 lístek prázdný. Na podkladě voličského průkazu volilo 10 mužů, 8 žen, celkem 18 voličů. Odevzdáno bylo 18 obálek, z toho 17 pro kandidátku č. 1 a 1 lístek prázdný.

Měsíc červenec byl opravdu zajímavý. Od 1. 7. do 5. 7. se to připravovalo k dešti. 5. a 6. července dosti namoklo. Od 7. do 22. července byly dosti velká chladna a deštivé místní přeháňky. Od 23. 7. začalo se oteplovat a dne 29. a 30. července dostoupila teplota ve stínu 30 stupňů tepla. Dne 31. července dokonce již 32 stupně, tropické to vedro.

Ve zdejší obci začala žně dne 23. července. Následkem veder

v roce 1947 v lesích okolo Kytína uschlo mnoho stromů a to ponejvíce smrků, málo borovic. Bylo to opravdu bolestné se na tyto stromy podívat, jak rychle schly. Co nezničila v roce 1921 až 1924 mniška, to zničilo sucho v roce 1947. Nejvíce uschlo stromů v lesích dobříšských a to po pravé straně okresní silnice směr Kytín–Kaple a po pravé straně státní silnice směr Kaple-Voznice. Na Chouzavé směrem Voznice po obou stranách veřejné cesty a po pravé straně lesní cesty na Chouzavé pod samotou Cihelkovic.

Následkem málo dělníků ve zdejších okolí pracovalo zde v lesích 40 dělníků ze Slovenska, kteří byli ubytováni na Chouzavé, vila Schenka a 16 dělníků, 14 dělnic v měsíci červenci, brigáda z Prahy, kteří též byli ubytováni ve vile Schenka.

Dne 1. srpna 1948 bylo 32 stupně tepla a od té doby se teplota postupně snižovala, až dne 5. srpna bylo již 28 stupňů tepla. Dne 5. srpna v odpoledních hodinách kolem 15 hodin se snesla nad Kytínem bouře a trochu namoklo a to směr Hájovny, Jesení, Rovina, Píska a směr Kaple sprchlo málo a směr Chouzavá, Holůbka vůbec nesmoklo. Od 5. srpna do 12. srpna bylo teplé krásné počasí s 20 až 26 stupni tepla. Dne 12. srpna kolem 19 hodin se obloha směr Kaple-Mníšek ponenáhlu zatáhla a mraky zčernaly a začalo se blýskati a vítr tyto mraky srazil dohromady a začala býti bouře s deštěm. Najednou byl takový liják a přelo nepetržitě dosti až do 13. srpna do 12 hodin poledních. Napršelo 51 mm při teplotě 14 stupňů. Pak začalo pršet 14. srpna o 6. hodině ranní a přelo nepetržitě do 13 hodin. Od té doby až do 18. srpna krásné teplé počasí při 20 až 22 stupních tepla. Od 18. srpna až do konce měsíce pod mraky s dešťovými přeháňkami.

Měsíc září byl teplý a suchý. Od 1. do 18. října sucho a teplo s ranními mrazíky až 7 stupňů. Dne 19. října deštivé přeháňky a od 20. do 27. října krásné teplé počasí. Od 28. do 30. října mlhavo a dne 31. října po celý den přelo (hodně). Dne 1. listopadu po celý den přelo. Od 2. až 6. listopadu podzimní počasí. Dne 7. listopadu v odpoledních hodinách přelo. Od 8. listopadu noční mrazíky až do konce měsíce. Prosinec byl suchý a mírný, bez sněhu a deště.
